

STICHTING RADIOGEMEENTE
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 42 NR 2

Schriftlezing:

LUCAS 7 : 13 – 18

LUCAS 8 : 52 – 55

JOHANNES 11 : 15 – 44

“WAT IS HET LEVEN NA PASEN?”

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, wat is nu het leven na Pasen? Ja, er moet heel wat veranderd zijn. De Here Jezus is opgestaan, dus moeten de mensen anders zijn. Maar als je heel eerlijk bent, dan lijkt het wel alsof alles hetzelfde is gebeven. Alsof er niets veranderd is. De mensen zien er nog steeds niet verlost uit. En heel veel christenen zijn nog steeds dode mensen. Er zit geen leven in. En toch... Het leven na Pasen moet anders zijn.

Wij hebben gelezen van dat dochttertje van Jairus. Als zij is opgestaan, zegt Jezus: “Geef haar te eten.” En bij die jongeling van Nain: “Ga op weg.” Hij pakt zijn hand en dan begint die jongen te spreken en je ontdekt dat dat heel bijzonder is.

Ook die geschiedenis van Lazarus is zo’n bijzondere gebeurtenis. Misschien heeft u hem al zo vaak gehoord en denkt u: wat moet Klaas nu met die geschiedenis van Lazarus? Is dat nu zoiets bijzonders om daar deze prachtige dag – want dat hadden we niet verwacht dat het zulk mooi weer zou worden vandaag – met elkaar over te spreken? En toch denk ik dat dat heel belangrijk is voor mensen onderweg, mensen die leven van de Paasboodschap, mensen die leven na Pasen.

Ja, dat kleine gezinnetje van Lazarus, Maria en Martha, leefde heel tevreden daar in Bethanië. Martha, Maria en Lazarus hadden de Here Jezus lief. En dat was wederzijds. Ook de Here Jezus hield van hen. Dat is ook het wonder van iedere kerkdienst, dat de Here Jezus Zijn liefde uitdeelt en Zijn liefdevolle hand uitsteekt naar mensen: naar u, naar jou en naar mij. En je mag ook iets teruggeven: je mag de Here Jezus liefhebben en echt ervaren dat Hij van je houdt.

Dan gebeuren er soms dingen waar je niet bij stil staat. Ja, Hij kwam er heel graag, de Here Jezus, daar in dat gezin van Lazarus, Maria en Martha in Bethanië. En als Hij daar vertoefde, was het altijd gezellig en kende gezelligheid geen tijd. Maar nu was het anders. Jezus was op de vlucht en Hij had ze in de steek gelaten. Hij was er niet meer. Hij was vanuit Judéa naar Galiléa gegaan. En dan gebeurt er wat. Zoals er soms in ieders leven wat kan gebeuren. Lazarus wordt ziek. Er komt een schaduw over dat gezin. De ziekte komt binnen.

Ja, je vindt vaak schaduwen in levens van mensen. Onverwachte dingen. Soms hoor je zo van de dokter dat de ziekte je leven binnenkomt. En soms merk je dat het leven anders gaat dan je graag wilt. Je had zoveel plannen met je gezin, maar je kinderen gaan een andere kant uit. En je had nog zoveel mogelijkheden in je werk en de zaak loopt kapot. Dan ontdek je dat je hele leven soms vol met schaduwen zit. De zon schijnt wel, maar jij zit in de schaduw. Dan zie je de toekomst heel donker tegemoet. De toekomst: iets wat naar je toekomt.

“Jezus zei tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven.”

Johannes 11 : 25^a

Als Jezus er dan niet is, staat daar plotseling de Dood op de stoep. En Jezus? Waar is Hij? Ze hebben nog boden gestuurd, maar het duurt heel lang voordat de Here Jezus komt. Hij komt aanvankelijk zelfs helemaal niet. En wat kan wachten soms lang duren. Mensen die wachten op een brief die nooit komt. Mensen die wachten op een telefoontje dat maar nooit beantwoord wordt. Mensen die moeite hebben om te leven.

Dat kun je ook in je eigen leven hebben, dat je op al je vragen geen antwoord weet en geen antwoord krijgt. Dan lijkt het wel of God heel ver weg is. Dan lijkt het wel alsof God dood is en dat Hij niet naar je luistert. Dan lijkt het wel alsof de Here Jezus ergens anders is. Niet in Judéa, maar in Galiléa.

Maar dat moest de Here Jezus wel, want Hij was op weg naar het kruis en ze hadden moordplannen tegen Hem beraamd. Ze zochten Hem te doden. Het enige wat ze konden doen was: weg wezen! Dus doen ze dat ook. En samen met Zijn discipelen trekt Hij Zich terug. En Lazarus? De bode komt: "Jezus, Je vriend Lazarus is ziek." En het enige wat je nog hoort, is dat Hij zegt: "Deze ziekte is niet ten dode, maar is bestemd tot verheerlijking van Gods Naam." Het lijkt een belofte, maar er gebeurt wat anders. Lazarus sterft.

Dan voelen Martha en Maria zich door Jezus in de steek gelaten. Maar Jezus? Het heeft Hem niet onverschillig gelaten. Jezus kent u ook door en door. Jezus kent ook uw verdriet, uw zorgen, uw moeiten. En reken maar dat Hij erbij is. Je hoort de mensen nog zeggen: "Hij heeft de dood van Lazarus niet kunnen voorkomen."

Twee dagen later zegt Hij tegen Zijn discipelen: "Kom, laten we naar Judéa gaan." En dan zeggen de discipelen: "Terug naar Judéa, waar ze Je willen doden? Dat doe Je toch niet?" "Nee, Ik ga terug naar Lazarus."

Dan komt Hij binnen.... En dan zie je daar zo die Martha aankomen en het enige wat ze nog tegen Hem zegt is: "Here, als U er nu geweest was, dan was mijn broer niet gestorven." Ze had nog gelijk ook. Je ziet die situatie. "Als U er nu geweest was, dan..." "Als die dokter het maar op tijd gezien had... Als hij misschien een beetje eerder geweest was..." Je hoort het mensen zeggen. "... dan, dan had mijn dochter of mijn zoon nog geleefd." Dan...

En Jezus? Jezus zegt niets. Het lijkt wel alsof het over is en uit. Het enige wat Hij zegt is: "Maar je broer zal opstaan." "Ja, natuurlijk," zegt Martha, "maar dat is op de jongste dag." Jezus zegt: "Lazarus is niet dood. Lazarus slaapt." Dat werd ook tegen die jongeling van Nain gezegd: "Hij is niet dood, hij slaapt."

En dat wil ik ook tegen u zeggen. Misschien dat u wel geliefden naar het graf hebt gebracht. Dan mag je weten: ze zijn niet dood, ze slapen. Eens zullen ze opstaan en dan mogen ze naar Vader gaan. Jezus kijkt achter de muur van de dood. Jezus gaat naar het graf. "Ik ben de Opstanding en het Leven." Lieve mensen, we leven na Pasen. En dat is nu het wonder van het leven. Want wij mogen weten dat we hier op aarde leven en sommigen worden zeventig jaar, sommigen tachtig jaar, als je heel oud bent negentig jaar en mijn schoonmoeder die een paar weken geleden stierf, was twee en negentig jaar. Je weet: ze sterven, maar ze slapen tot de jongste dag en dan zullen ze, net als de Here Jezus als Eersteling, weer mogen opstaan tot dat nieuwe leven. Ik weet het: toekomstmuziek. Maar de Here Jezus zegt: "Ik ben het zuivere leven, Ik ben de Opstanding en het Leven met hoofdletters."

"... wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven."

Johannes 11 : 25^b

Maar dat Leven met hoofdletters, dat moet je wel geloven. Heel veel mensen geloven niet in de opstanding. Ze zeggen: "Ja, dat zijn mooie verhalen die in de Bijbel staan, maar de Bijbel is al zo'n oud

Boek. Er is nog nooit iemand uit de dood teruggekeerd." Dan zeg ik: "Ja, ik weet van mensen die uit de dood zijn teruggekeerd." En dan noem ik Jezus. Jezus stond op uit de dood. Jezus overwon de dood en Hij zegt hier bij dat graf van Lazarus: "Ik ben de Opstanding en het Leven."

Moet je wel geloven. Heel veel mensen met heel veel kennis geloven het niet. Soms moet je daar kind voor zijn. Ik las deze week een verhaal van Kaj Munk, die Deense dominee. Zijn vrouw stierf en werd begraven. Toen stond hij bij dat graf van zijn overleden vrouw met allemaal omstanders er omheen. Hij vroeg: "Wil nu iedereen die in de opstanding der doden gelooft mij een hand geven?" Het werd heel stil. Je zag mensen kijken... Wie zou het doen? Niemand kwam. Toen kwam er een heel klein meisje. Ze ging naar die dominee toe en ze gaf hem een hand.

Misschien dat we wel als een kind moeten gaan geloven. Daar kun je soms jaloers op worden zoals kinderen geloven. Als kinderen bidden, kan ik soms ontroerd worden. Van één van mijn kleinkinderen, een lief meisje, heb ik een paar foto's genomen terwijl zij haar handen vouwt en bidt. Dan ontdek je dat dat heel diep is, dat het echt uit het hart van mensen komt. En je ontdekt: geloven is zo machtig. Maar je moet wel als een kind geloven. En je moet geloven in Jezus. En dat deden zelfs Maria en Martha niet. "Waar heb je hem neergelegd?" Komt nog een keer voor in de Bijbel als de Here Jezus Zelf is opgestaan. Dan is Maria in de tuin van Jozef van Arimathéa. Ze ziet Jezus en ze vraagt: "Meneer, waar hebben ze Hem neergelegd?" Hier stelt Jezus diezelfde vraag: "Waar heb je hem neergelegd?" Dan klinkt het van Martha: "Dat kan toch niet? Hij stinkt al!"

En dan dat machtswoord van Jezus! Het is toch ongelooflijk daar op dat kerkhof net buiten Bethanië? Daar staat Jezus. En je ziet al die stenen, gerold voor de graven. Stenen, waar mensen achter begraven liggen. En dan klinkt dat woord door de wereld: "Lazarus! Kom naar buiten!"

Weet u waarom die naam Lazarus erbij staat? Ik dacht dat dat geen betekenis had. Tot ik een verklaring las en daarin stond: "Als Jezus nu eens geroepen had: Kom naar buiten! Wat was er dan gebeurd? Dan waren al die doden op die begraafplaats opgestaan en dan waren alle mensen naar buiten gekomen." Daarom was dat machtswoord van Jezus heel belangrijk: "Lazarus! Kom naar buiten!" Moet u even over nadenken: Lazarus, kom naar buiten!

Eens zal het zo zijn dat alle graven zullen openbreken als de Here Jezus komt en dan mogen wij allemaal opstaan en naar Vader gaan.

Vol spanning hebben de mensen gekeken. Zou u daar tussen hebben willen staan? Zou u daar hebben willen staan met al die omstanders? Sommige mensen hebben gezegd: "Nu, Jezus heeft verdriet, want Hij huilt." Dat is de kortste tekst die in de Bijbel staat: "Jezus weende." En ze zien Maria aan en ze zeggen: "Nu, die is ook naar het graf gegaan om te huilen."

Laten we in gedachten nu eens tussen al die mensen in gaan staan. We staan vol verwachting... "Ach, dat kan toch niet... Hij kan toch zomaar niet mensen uit de doden opwekken?" En dan klinkt dat machtswoord: "Lazarus! Kom naar buiten!" En de mensen staan vol verbazing te kijken. Want ze zien zo in één keer een lopende mummie aankomen. Een zweetdoek om zijn hoofd en alle andere doeken om de rest van zijn lichaam. Hij kan zich amper bewegen. De mensen zijn ontzet. Het enige wat Jezus zegt is: "Ontbind hem, want zo kan hij niet lopen." Lazarus moet ontbonden worden. Lazarus mag in feite Pasen meemaken.

"En Hij riep met luider stem: Lazarus! Kom naar buiten!"

Johannes 11 : 43

Dat is nu het grote wonder wat daar gebeurt. Daar zie je in feite wat er ook met Jezus is gebeurd als klein Kind in de kribbe. En wat staat er dan bij? "Gewonden in de doeken..." En drie en dertig jaar later komt Jezus als de opgestane Vorst naar buiten en dan liggen al die doeken opgerold: "Jezus uit de doeken." En wij mogen mét Hem ontbonden worden.

Dan zie je Pasen. Dan zie je Lazarus: "Onbind hem." Misschien dat dat wel een opdracht is van het leven na Pasen. Zit je ook nog gebonden? Misschien wel in je traditie? Misschien wel in je zonden? Misschien dat je ook wel zo'n dode christen bent die nog steeds gebonden zit en zich nog niet overgegeven heeft aan Jezus. Die nog echt in doodskleren rondloopt. Dan moet je je afvragen: hoe moet het nu verder? Maar Jezus zegt: "Laat dat oude nu achter... Ontbind hem." Daarom hebben we gezongen: "Sta op uit de doden, o zondaar, en leef!" Je mag leven met Hem, leven na Pasen.

Hoe is dat nu met u? Heeft u dat nieuwe leven? Voelt u zich als herboren? Voelt u zich vernieuwd? Dat kan. Ik heb mensen gezien die zich helemaal niet happy voelden en die dank zij de Here Jezus tot veranderde mensen, tot geweldige mensen zijn geworden.

Ik zat vanmiddag even in de zon en toen keek ik om mij heen in de natuur. Ik zag die dode takken. Maar als je goed keek, zag je het nieuwe leven al komen. Als nu nog een paar dagen de zon blijft schijnen, komen straks de blaadjes en over een paar maanden de vruchten. Nu de vraag aan u: laat u al blaadjes zien van dat nieuwe leven, prachtig gekleurd? Geeft uw leven al vruchten? Of zit je nog steeds met je ongelof, je twijfel, met je jaloezie en met je verdriet? Welke geur gaat er van uw leven uit?

"Ontbind Lazarus." Want met al die doeken om hem heen kan hij niet lopen door de straten van Bethanië. En als hij ontbonden is, gaat hij met Jezus aan tafel. Hij gaat eten. Om christen te willen zijn moet je eten. En eten kun je op verschillende manieren. Je kunt eten van het Woord van God en dat kun je inademen als een geur van het leven. Ik heb die meiden horen zingen en ik dacht: wat is dat prachtig dat je zo over de storm kunt zingen en dat je weet dat de storm voorbijgaat, maar dat de Here Jezus blijft en dat je dan de rust bij de Here Jezus kunt vinden.

Het dochtertje van Jairus moest ook eten. Als je van de dood naar het leven gaat, dan moet je honger hebben: honger naar God. Dan ga je bidden. Je hebt geen honger naar de wereld, welnee, je hebt honger naar God en je gaat leven met Hem. Zijn Woord is onze getuigenis. En je hebt misschien wel geduld om naar elkaar te luisteren. Je mag met elkaar praten en met elkaar bezig zijn.

Misschien dat ik dat vandaag wel tegen u moet zeggen: heb je daar nog de tijd voor om met elkaar te praten? Wij leven in een tijd die steeds individualistischer wordt. Als je achter de computer zit dan word je vermaakt. Als je achter de tv zit, dan word je vermaakt. Je hoeft niet naar buiten en je hoeft niet op zoek naar mensen te gaan, want de tijd gaat voorbij en je wordt vermaakt. Maar die ander? Die heeft je zo nodig. En de Here Jezus heeft je zo nodig. Hij wil met je in gesprek. Hij ging met de Emmaüsgangers in gesprek. Hij gaat met mensen in gesprek en Hij wil ook met u in gesprek gaan. Misschien dat u wel tijd voor Hem moet nemen.

Dat deed Lazarus. Hij vertelde van zijn opstanding. En weet u wat er toen gebeurde? Toen werd Lazarus een attractie. Iedereen wilde hem zien. Iedereen moest dat wonder aanschouwen. Ze hebben gekeken als een stukje "ramptoerisme". "Waar is ie?" Maar ze zagen Lazarus en.... ze ontdekten Jezus. Lazarus, een lopende richtingaanwijzer

Lieve mensen, daar moet u nu eens over nadenken. Koorleden, denk daar ook over na. Bent u nu zo'n lopende richtingaanwijzer die verwijst naar de Here Jezus? Ze komen om Lazarus te zien, maar ze vinden Jezus. Hoe kunnen nu mensen geloven als het niet aan je gezien wordt? En wat is nu het leven na Pasen? Dat het aan je gezien wordt dat je christen bent, dat je echt vol bent van de opstandingskracht van Jezus. Dat je echt een presentexemplaar bent van Hem.

Ja, wij moeten een nieuwe methode hebben op school. Alle klassen krijgen nieuwe boeken. Nu, dan schrijf je een briefje naar één van de uitgevers om wat presentemplaren. En dan sturen ze niet het minste. Ze sturen het beste wat er is, want er zit altijd een order achter. Nu de vraag aan u: bent u nu zo'n presentemplaar van Jezus? Zodat mensen het aan je kunnen zien dat je christen bent? Nu, ze zagen het aan Lazarus. En Lazarus verwees naar Jezus.

"Jezus zei tot hen: maak hem los en laat hem heengaan."

Johannes 11: 44^b

Toen kreeg je twee reacties. De ene reactie was: Jezus moet dood. En de tweede reactie – lees het maar in Johannes 12: Lazarus moet sterven. Hij moet ter dood gebracht worden.

Misschien dat ik dat ook tegen u moet zeggen. Als je de Here Jezus volgt, ontdek je: misschien word ik wel dood gemaakt of monddood gemaakt. Misschien word ik wel in een hoek gezet, waar ik niet wil. Misschien dat er wel mensen tegen me zeggen: "Wat ben jij veranderd!" Misschien dat je wel vrienden kwijtraakt uit een bepaald milieu. Dat kan allemaal. Maar je krijgt er wel wat voor terug. Je krijgt ervoor terug dat je de Here Jezus mag zien in al Zijn grootheid en in al Zijn liefde. Je krijgt dat nieuwe leven en je zegt misschien wel, net zoals die verloren zoon zegt: "Ik zal opstaan en naar mijn Vader gaan." Misschien dat u ook wel moet opstaan en naar de Here Jezus gaan en zeggen: "Here Jezus, hier ben ik. Wat kan ik voor U doen?" En dan ontdek je dat je anders wordt. Dat je anders bent.

Lieve mensen, welk geluid breng je voort? Welk geluid brengt je levensorgeltje voort? Ik moet denken aan de grote Johann Sebastian Bach. Er stond in de kerk een orgeltje en daar zat een organist achter te spelen. Hij bracht allemaal valse klanken voort. De mensen zeiden: "Wat moet je nu met zo'n slecht orgel? Nodig aan restauratie en vervanging toe." Toen ging de grote meester naar boven en tikte de organist op zijn schouder en zei: "Mag ik het even proberen?" Toen ging die grote Johann Sebastian Bach achter datzelfde orgeltje zitten en toen kwamen er de mooiste klanken uit. De mensen zeiden: "Wat is er met het orgeltje gebeurd?" Met dat orgeltje was niets gebeurd, de organist was veranderd.

Daarom, lieve mensen, denk er eens over na: wie zit er achter je levensorgel te spelen? Is dat de Dood? Of is dat Jezus die zegt: "Ik ben de Opstanding. Ik ben het Leven. En Ik wil je vrijmaken tot dat eeuwige leven."? Niet meer ik, maar Christus leeft in mij.

Dat is nu het leven na Pasen. En dat leven wens ik u van harte toe: dat je weten mag dat de Here Jezus je levensorgel bespeelt. Ga dan bidden: "Nader, mijn God, tot U, nader tot U, o Heer. Heer, hier ben ik, Doe maar wat U wilt."

Lazarus, kom naar buiten! Mensen hier in Oegstgeest, kom naar buiten, wordt ontbonden! En leef met Hem! Amen.